

Tančírna manželů Zubákových

Oba jsou profesionálními tanečníky, mistry v latinsko-amerických tancích, salse a tangu. Dobře je znají místní středoškolaři, kterým v tanečních předávají kus svého umění. Nyní si Hana a Eduard Zubákoví plní dlouholetý sen. V Komenského ulici nedaleko Riegrova náměstí budují kavárnu Tango Café s Tančírnou Na Pavlači.

Text: Monika Langrová
Foto: Adéla Fialová a archiv H. a E. Zubákových

Procestovali jste svět, žili jste v Praze, svoji taneční akademii Duende máte v Kolíně. Přesto si sen v podobě kavárny a tančírny plníte v Poděbradech. Proč?

EZ: Žijeme v Poděbradech pátým rokem a jsme tady moc spokojení. Máme tři děti, dcery tu chodí do školy. Kdybychom byli s manželkou sami, lákalo by nás žít ve Španělsku. Na druhou stranu, tam je kavárna téměř na každém rohu.

HZ: Poděbrady jsou krásné město, díky lázním mají nádhernou energii. Rádi bychom svět, který jsme měli možnost poznat, přenesli sem.

EZ: Navíc kavárna a tančírna jsou pro lázně neodmyslitelnou záležitostí.

Vy jste se v kavárně potkali, že?

EZ: Ano, ale znali jsme se už dřív

z tanečních soutěží. Společně jsme pracovali ve francouzské kavárně u Staroměstského náměstí, byli jsme mladí a neměli ještě zdroj peněz z tancování.

... a začali jste snít o tom, že si jednou otevřete vlastní podnik.

EZ: Sen trval patnáct let, než jsme našli vhodné prostory. Hledali jsme něco, co nebudeme muset bourat a přestavovat. Občas jsem sednul k počítači a projížděl si inzeráty, dlouho bez úspěchu. Ale jednoho dne na mě vyskočily interiéry v Komenského ulici, kde dříve sídlila společnost Kachlička a Kohoutek, s nádhernou dlahou, s ochozy a s krásným světlem. Řekl jsem si „to je ono, to je přesně to, co hledáme“.

HZ: Začali jsme to pomalu vzdávat s tím, že místo podle našich představ nenajdeme. Říkali jsme si, že to tak asi má být. Potom přišla pověstná náhoda, kdy nás inzerát takzvaně cvmknul do oka. EZ: V přzemí bude kavárna

s prodejní galerií. Celá pavlač nahoře se stane místem pro taneční kurzy argentinského tanga a společenských tanců. Probíhat budou v menších skupinkách a tedy s velmi osobním přístupem. Mimo kurzy budou moct návštěvníci kavárny přejít na pavlač a zatančit si. V plánu máme také koncerty a další akce. Práce nás tu čeká ještě dost, ale rádi bychom koncem října, začátkem listopadu Tango Café otevřeli. HZ: Z původní kanceláře nahoře vznikne malá šicí dílna, kde plánujeme šít a současně prodávat taneční oblečení naší nově vzniklé značky Duende de baile. Líbí se mi, že všechno, co chceme dělat, se nám

vejde do jediného prostoru.

Když jsem vešla do budoucí kavárny, váš manžel zrovna něco kotal se synem u kavárenského pultu. Je zručný?

HZ: Velmi. On je to tak trochu jeho obor, protože si na tancování vydělával mimo jiné ve stavební firmě.

EZ: Upřesním to. Stavěli jsme jako vůbec první firma u nás dřevostavby na klíč. V pět hodin ráno jsem byl v práci, ve dvě skončil a ve tři už byl na tanečním tréninku. Bylo to náročné, ale jinak to nešlo, musel jsem se nějak živit. Ve dvaceti šel tehle režim dobře zvládnout.

Editorial

Milé čtenářky, milí čtenáři, určitě už jste o ní také slyšeli. Řekla jsem si, že když je kolem ní takový humbuk, že ji vyzkouším. Onu záračnou umělou inteligenci čili AI (Artificial Intelligence). Zadála jsem jí úkol, aby napsala editorial do říjnových novin pro Poděbrady. A zde je výsledek, bez jakýchkoli

pravopisných úprav, prostě tak, jak ho AI během tří vteřin vytvořila: „Drazí čtenáři, Podzim je v plném proudu a s ním přichází čas, kdy si můžeme plnými doušky užívat krásy našeho milovaného města Poděbrady. Říjen nám přináší nejen pestrou paletu podzimních barev a vonného čerstvého vzduchu, ale také zajímavé události a akce, které oživují naše každodenní dny. Poděbrady se stávají centrem

setkání, inspirace a relaxace. Při procházkách městem si všimneme, jak se Poděbrady postupně připravují na příchod zimy. Kavárny a restaurace vás zvou na skleničku vína nebo šálku horkého čaje, kde si můžete užít teplého hnízdíčka a pozorovat měnící se krajinu kolem nás. Podzimní doba je také ideálním časem k tomu, abychom se více věnovali sobě samým, svým zájmům a rodině. Město Poděbrady

nabízí různé možnosti pro aktivní trávení volného času, ať už jste milovníky sportu, přírody nebo jednoduchých procházek. Pusťte se tedy do podzimních dobrodružství a objevujte krásu města a jeho okolí. Ať je váš říjen plný inspirace a krásných okamžiků v Poděbradech.“ To je co? Tolik slov za tak malou chvíli. Nutno podotknout, že o zbylý text v dnešním vydání se postaral už jen čistě lidský

HZ: Teď už je to pro nás všechno náročnější. Při práci na kavárně nám už moc sil na vlastní tréninky nezbyvá. V podstatě jsme celé léto strávili, jak se říká, v montérkách.

Ale druhým svoje umění a zkušenosti předáváte...

EZ: Samozřejmě. Patnáctým rokem vedeme kolínskou Akademii tanečního umění a sportu Duende, jsme lektori v tanečních a já nadále trénuji svéřence v pražských a dalších tanečních studiích.

Pokud se jako manželé někdy úplně neshodnete, udobřujete se tancem?

EZ: Je to spíš obráceně. Tím, že jsme profesionální tanečníci, máme naopak někdy problémy při tréninku. V okamžiku, kdy nám hned nejdou těžší prvky, dohadujeme se. Usmírování přichází po tanci.

HZ: Tím, že jsme profíci, není to pro nás ve stylu „jdeme si jen tak zatančit“. Vždycky nás čeká tvrdý trénink. Nicméně v létě nastaly chvíle, kdy jsme byli utahaní z práce na kavárně, z výletů s dětmi a abychom dobili baterie, zatančili jsme si v obýváku tango.

EZ: Možná to na první pohled

nevypadá, ale tanec, třeba zrovna argentinské tango, je pro člověka velmi přirozený pohyb. Ne tak, když několik hodin klečíte a obkládáte stěny...

Jak dlouho už vedete v Poděbradech taneční?

HZ: Asi osmým rokem. Zpočátku jsme si nebyli úplně jisti, jestli nás to bude bavit. Zkusili jsme to a zjistili, že je moc hezké sledovat přerod mladých lidí. Sundají džiny a triko, oblečou si šaty či oblek, přijdou na první hodinu a pořad jsou v náladě jako by na sobě měli džiny. A po čase, například na věnečku, už pozorujete džentlmeny, kteří sundají saka a dají je dívkám přes ramena, když je jim venku zima. Moc nás to baví a jsme rádi, že je o taneční pořad tak velký zájem.

Až se tančírna rozjede, jak plánujete všechny své aktivity skloubit?

EZ: Předně si vytvoříme tým spolupracovníků. Samozřejmě budu muset omezit své aktivity tak, abych se tančírně věnoval.

Pokračování rozhovoru na straně 7

prvek, tedy redakce. Ta pro Vás připravila rozhovory s tanečníky, geologem a sportovcem a také příběh muže, který mohl být slavný státotvůrce. Opět se dozvíte, co nového se děje ve městě nebo kam se vydat za kulturou. Když jsme u toho, minulý měsíc byl akcemi opravdu nabitý. Co jste stihli? Vydali jste se vzhůru v balónu, zašli jste na koncert či za sportem nebo jste viděli 800letou

listinu s nejstarší písemnou zmínkou o Poděbradech? Bylo toho opravdu hodně, co se dalo zažít. Ale teď z jiného soudku. Mnozí už jste si všimli, že noviny mají na Žižkově nové prodejní místo. Po uzavření trafiky v Moučné ulici se okamžitě zabydly v protilehlém stánku Pekařství Svoboda, za což mnohokrát děkují. Také já Vám přeji krásné říjnové dny! Monika Langrová, vedoucí redakce

STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA MULTIMEDIÁLNÍCH STUDIÍ PODĚBRADY

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ:
4. 11. a 15. 11. 2023

- MULTIMEDIÁLNÍ TVORBA
- DESIGN A NOVÁ MÉDIA

PŘIHLÁŠKY DO **30. LISTOPADU!**

www.mm4you.cz

Inzerce

Lázně
Poděbrady, a.s.
pořádají

Šmátrání v paměti

s Josefem Dvořákem

Večer plný humoru a dobré zábavy! Zábavná talk show nejznámějšího českého vodníka, divadelního, televizního a filmového herce a vypravěče Večerníčků v doprovodu spisovatelky a moderátorky PhDr. Marie Formáčkové, spoluautorky pěti knih umělce.

pátek 20. 10. 2023
od 19:00 hod.

Kongresový sál Lázeňská kolonáda Poděbrady

Předprodej: veřejnost 250 Kč, hosté lázní 200 Kč
Vstupenky k zakoupení ↙ GoOut a v recepcích hotelů , doprodej na místě

www.lazne-podebrady.cz

Lázně Poděbrady, a.s. pořádají

ČIPERKOVÉ

pátek 27. 10. 2023
od 15:00 hod.

Kongresové centrum Lázeňská kolonáda Poděbrady

Předprodej: veřejnost 250 Kč, hosté lázní 200 Kč
Vstupenky k zakoupení ↙ GoOut a v recepcích hotelů , doprodej na místě

www.lazne-podebrady.cz

Z MĚSTA

Naděje pro kulturní sál?

Výměna domů vedle radnice za Kongresové centrum? Nebo jejich prodej a využití získaných peněz na rekonstrukci již existujících prostor jinde ve městě? Poděbradská koalice se rozhodla vyřešit jeden z nejpálčivějších problémů, o kterém se plamenně hovoří před každými volbami – nalezení místa pro velký kulturní sál.

Text: Lukáš Hladký

První a preferovanou možností bylo věnování Hlinkových domů společnosti Lázně Poděbrady, která by na oplátku městu

darovala Kongresové centrum včetně restaurace Swiss. Diskuzi s Lázněmi vedl 1. místostarosta Ladislav Langr. „Jednáme s lázněmi o směně Hlinkových domů za budovu na kolonádě. V ní by propojením několika prostor vznikl velký sál pro 800 osob, který by byl k dispozici městu pro jeho kulturní akce,“ uvedl pro Deník Langr. Podle něj by zástupci Lázní měli pamatovat na to, že provoz Kongresového centra je pro ně neziskový. „On by pochopitelně nebyl ziskový ani pro město. Ale my jsme v trochu jiné situaci a kulturní sál pro Poděbrady potřebujeme,“ konstatoval Langr.

Směna nepřijata

Jednání s Lázněmi byla zahájena letos v červnu. Ještě v polovině

září situaci pro Deník opatrně komentoval generální ředitel společnosti Lázně Poděbrady Petr Valenta: „Jednání stále probíhají a dokud nebudou ukončena, nebudu se k tomu nijak vyjadřovat.“ A že jednání mohou zkrachovat vnímal i Langr: „Lázně mají vlastní záměr objekt zrekonstruovat a plnohodnotně používat pro kulturní a společenské účely, zatím tedy není jasno.“ Koncem září už ale jasno bylo. „Jednání, bohužel, skončila, nedohodli jsme se, ale Lázně alespoň jasně deklarují vůli opravit Kongresové centrum a zprovoznit restauraci Swiss. Tak snad alespoň to je malá dobrá zpráva.“ potvrdil Langr.

Varianta číslo dvě, prodej

Jelikož Lázně nabídku nepřijaly,

přichází na řadu náhradní varianta – město by mohlo přistoupit k prodeji budovy. „Hlinkovy domy bychom prodali a zisk z prodeje by posloužil právě na rekonstrukci budoucího sálu. Majitelem toho prostoru je rovněž soukromý subjekt, kapacita místa byla 400 až 500 míst,“ uvedl pro ČTK Langr. O jakou budovu by se mělo jednat v případě této varianty Langr neupřesnil, nabízí se ale prostory 3. a 4. patra v obchodním domě Růžový slon, které se neúspěšně snažil získat do majetku města v roce 2017. Tehdy byla celá přestavba na tomto místě odhadována v ceně 200 milionů korun.

O Hlinkových domech

Hlinkovy domy město koupilo v roce 2004 od soukromého

vlastníka za 25 milionů korun. Cílem bylo rozšířit do těchto prostor městský úřad a vystavět další budovu v Paroubkově ulici, kde je dnes plocha pro odstavení vozidel na místě zbouraného domu, přičemž budovy měly být propojeny krytou lávkou, která by umožnila komfortní přechod mezi objekty úřadu. Ve výsledku by všechny odbory a agendy úřadu byly na jednom místě. Po volbách v roce 2010 se ale od projektu ustoupilo a přednost dostala rekonstrukce Pentagonu, která byla podle nové koalice finančně únosnější. Poté se uvažovalo, že by v objektu byl společenský dům, ale ukázalo se, že kulturní sál by nebyl dostatečně veliký, navíc byla již před lety cena rekonstrukce odhadována na 110 milionů

korun. Naposledy o možné budoucnosti budovy hovořil bývalý starosta Jaroslav Červinka, podle kterého by muselo dojít k demolici zadního traktu objektu a stavbě nového. Poté by alespoň část mohla sloužit jako parkovací dům.

Malý sál vznikne za rok

Zatímco cesta k velkému kulturnímu sálu bude ještě dlouhá a trnitá, jedno menší místo má vzniknout do konce příštího roku. Bývalá kotelná v Hakenově ulici má sloužit jako místo pro setkávání seniorů, na cvičení, taneční kroužky, komorní divadelní nebo hudební představení. Dokončena již byla studie a připravuje se zadání projektové dokumentace. Do sálu by se mělo vejít asi 150 lidí.

KRÁTCE

Text: Lukáš Hladký, (mol)

Blíže k nové cyklostezce

Zastupitelé na posledním jednání schválili smlouvu o spolupráci s obcí Choťánky. Jejím předmětem je výstavba nové 1,2 km dlouhé cyklostezky, která povede od ulice Revoluční až na okraj nově vznikající zástavby v Choťánkách. Trasa je rozdělena na čtyři úseky. První část povede Ovocnou ulicí, kde nebudou nutné žádné stavební úpravy. Dále pokračuje po nezaplněné cestě, kterou v současnosti využívají pouze zahrádkáři – zde bude nutné zajistit pokládku nového povrchu. Třetí úsek je navržen podél ovocné a smíšené aleje a dále přes zemědělský obdělávaný pozemek, v této 600 metrů dlouhé části bude nutné zbudovat zcela nové komunikace. Poslední kus povede podél vodního toku, který by měla na jednom místě překlenout lávka.

Chystá se malý obchvat Choťánek?

Do Choťánek se podíváme ještě jednou. Obec připravuje nový územní plán, jehož součástí je také představení rezervy pro malý obchvat, který by v budoucnu ocenili především řidiči jedoucí od Pátku. Navržena je příložka silnice III/32812 (Pátek-Vrčeni), díky které by silnice byla vedena mimo zastavěné území,

auta by se ale především vyhnula nebezpečné křižovatce u autobusové zastávky, kde jsou nevhodné směrové poměry. Silnice by před Vrčením uhnula směrem k autocentru Louda a napojila se na silnici I/32 v místě stávajícího vjezdu do areálu, kde jsou již nyní vytvořeny odbočovací pruhy pro obě odbočení. Podmínkou pro takové řešení by kromě svolení majitele bylo i přeprojektování současného vjezdu do autocentra.

Před nádražím hlídají čipy

V tomto měsíci bude zprovozněn další parkovací monitorovací systém, který hlídá parkoviště u nádraží. V září byl doprostřed každého z 63 míst instalován senzor, který odesílá informaci o tom, zda je parkovací místo obsazeno. Oproti původnímu plánu došlo ke změně a namontovány byly modernější senzory Urbiotica, jejichž hlavní výhodou je skutečnost, že pracují nezávisle – to znamená, že v jejich blízkosti nemusí být na sloupu veřejného osvětlení instalován přístroj, který by získaná data shromažďoval a dále odesílal. Nový systém od společnosti SPEL vyšel na 840 tisíc korun, namontovány budou ještě 3 informační tabule v ulicích Bílkova, Palackého a Fügnerova.

Posun u parkoviště

Dopravní inspektorát odsouhlasil konečnou podobu parkoviště pod nadjezdem. V posledních měsících bylo posuzováno několik variant příjezdu na

parkoviště včetně možnosti, že by mezi ulicemi Studentská a Alešova vznikla okružní křižovatka. Nakonec bylo prosazeno řešení, kdy vjezd má být veden z Alešovy ulice a výjezd do ulice U Garáží. Nové záchytné parkoviště bude mít kapacitu minimálně 65 míst, součástí prací bude také oprava chodníku podél parkoviště, výstavba nového oplocení nebo výsadba stromů na parkovišti.

O dva přechody méně

Na Žižkově byly zrušeny dva přechody pro chodce. V Kunštátské ulici byl odstraněn ten vedoucí ke kontejnerům na tříděný odpad, podle zdůvodnění nebyl přechod bezpečný, osvětlený, bezbariérový a zasahoval do místa vyhrazeného pro požární techniku. Jeho osud nezachránila ani námítka podaná místními obyvateli. Druhý přechod byl odstraněn v Čechově ulici u DDM Symfonie, místo něj byl na vjezdu do ulice umístěn retardér a v celé lokalitě byla snížena maximální rychlost na 30 km/h.

První krůčky k nové škole

Zatím se o nové škole na Žižkově naproti té stávající spíše mluvilo, teď se ale podařilo zrealizovat vůbec první práce přímo na místě. Poděbradská společnost Geologická služba zajistila řadu vrtných prací – geologické vrty na skalní podklad, geologické sondy pro vsakovací zkoušky, hydrogeologický průzkum, radonový průzkum, laboratorní zkoušky

zemin a rozbor podzemní vody včetně vyhodnocení. Výsledky budou předány společnosti MID architekti, která pracuje na architektonické studii školy a která má být odevzdána do konce listopadu. V nové škole má být 27 tříd pro až 700 žáků, 8 tříd družiny, specializované učebny pro fyziku, chemii, informatiku a výuku jazyků. Budova má být složena z několika samostatných bloků – v prvním budou třídy, v dalším tělocvična s malým hledištěm, poté kuchyně s jídelnou, která má sloužit kromě žáků také seniorům, a v posledním bloku multifunkční prostor vhodný pro přednášky či koncerty, který bude po konci vyučování zpřístupněn veřejnosti.

Malé opravy silnic

Také na podzim pokračují opravy silnic. V Jahodové ulici byly nahrazeny železobetonové panely rovným asfaltovým betonem, opraveno bylo i odvodnění, uliční vpusti, betonové žlaby a obrubníky. Rekonstrukci za 840 tisíc korun realizovala společnost Opravy silnic. V Čihákově ulici v úseku mezi ulicemi Boučkova a Na Chmelnici byla jedna strana vozovky opravena už v červenci, v tomto měsíci se dočká i strana druhá. Předmětem oprav je odstranění stávajících kaluží, zhotovení zpevněné plochy pro parkování vozidel, výšková úprava dešťových vpustí, zhotovení zasakování, ostrůvků okolo stromů a asfaltového pásu podél komunikace. Tady se o rekonstrukci za 469 tisíc korun postará

firma REC. A podobné práce budou probíhat v listopadu také v Táboritské ulici v úseku mezi ulicemi Revoluční a Karla Hampla, i zde pod dozorem firmy REC.

Úprava křižovatky schválena

V září došlo ke konečnému schválení nové podoby křižovatky ulic Revoluční, Budovcova a U Bažantnice. Slepá ulička u bývalé trafiky bude po řadě let opět průjezdná, ale pouze ve směru na jih. Řidiči budou moci pokračovat buď rovně k Bille, nebo doprava přes železniční přejezd. Na křižovatce před přejezdem budou namalovány žluté zkřížené čáry, které řidiče upozorní, že se zde nesmí stát, aby byl umožněn volný průjezd křižovatkou i při uzavřeném přejezdu. Parkoviště na současném místě zůstane. Realizaci úprav brání už jen nalezení vhodné stavební firmy.

Jednou větou

- Letošní koupací sezóna na Jezeře byla ukončena v pátek 15. září, od tohoto data je areál volně přístupný.
- Město se rozhodlo motivovat zájemce o pozici strážníka městské policie a zvýšilo náborový příspěvek z 91 000 Kč na 150 000 Kč.
- Pomník krále Jiřího z Poděbrad na náměstí od Bohuslava Schnircha má být zapsán Národní kulturní památkou, po hydroelektrárně bude už druhou památkou v Poděbradech, která se bude moci tímto titulem honosit.

• Do Zastupitelstva města Poděbrady nově usedne za hnutí Žijeme pro Poděbrady Pavel Louda, jenž vystřídává Lucii Kurkovou, která rezignovala na svůj zastupitelský mandát a chce se jakožto ředitelka Městského kulturního centra plně věnovat kultuře ve městě.

Všimli jsme si...

...neutešeného stavu pozemku na rohu ulic Palackého a Komenského, který zarůstá plevelem. Zatím to nevypadá, že by se s ním mělo v dohledné době něco dít. „Do dnešního dne nemáme na stavebním úřadu žádnou žádost o povolení něčeho nového. K danému pozemku je zatím podaná pouze žádost o novou vodovodní a kanalizační přípojku,“ poskytla nám vysvětlení vedoucí odboru výstavby a územního plánování MěÚ Poděbrady Ing. Jana Zítová.

Foto: M. Langrová

Výherkyní soutěže z NPP 9 je Manuela Schilková. Gratulujeme!

ŠKOLY

O normálním a radostném světě ve speciální škole

Rádi vám představujeme výjimečnou poděbradskou školu. Nejenže ji tvoří kolektiv skvělých pedagogů a dalších pracovníků, ale je navíc obklopena báječnými lidmi, kteří jí rádi a dobrovolně pomáhají.

Text: Monika Langrová
Foto: archiv Speciální základní školy Poděbrady

rů, kteří nám pravidelně přispívají. Ať už přímo škole, nebo občanskému sdružení Přístav, které vzniklo před více než dvaceti lety při speciální škole, a toto specifické sdružení rodičů, pedagogů a přátel školy se stalo nedílnou součástí zařízení a jeho činnost podporuje. Významně nám kupříkladu pomáhají oba poděbradské Rotary kluby či místní „Cimrmani“, tedy jak Járův poděbradský ochotnický soubor, tak i Divadlo U Váňů. Lucie a Petr Daňkovi z Dobšic

nespočet hodin a energie každoročně věnují organizaci hudebního festivalu a auto-moto srazu s názvem Help Days Fest a celý výtěžek věnují dětem. Spolu s nimi v rámci této akce přispívá i Obecní úřad Dobšice. Daniel Vencel z Boxing Poděbrady nás nejen finančně podporuje, ale také připravuje aktivity pro žáky – chodí „trénovat“ naše děti, umožňuje jim návštěvu boxerské tělocvičny, což je pro ně vždy velký zážitek. Ve spolupráci s organizací Dobrý skutek on

a jeho klub významně pomohli k uskutečnění školního výjezdu do přírody. Dana Beierová z Jóga studia Poděbrady pro nás po dva roky organizovala Tříkrálové sbírky, velmi nám pomáhají město a církev či společnost Trafco Jiřího Voříška. A tak dále... Veškeré peněžní dary a výtěžky z akcí jdou na nákup pomůcek a zajištění služeb, které bychom si jako státní instituce nemohli dovolit. Jedná se například o drahé kompenzační vozíky, pojedy, vertikalizační stojany a další zařízení, s nimiž můžeme žákům dopřát mnoho aktivit,“ vysvětluje ředitelka školy Pavlína Mladá.

Poděkování pro učitele

Jenom díky finanční pomoci druhých mohou pedagogové s žáky vyjít do přírody. „Na jednoho vozičkáře musíme při výjezdu počítat se čtyřmi

lidmi. Učitelem a asistentem, kteří se dítěti věnují přes den, a rodiči, kteří se o něj postarají večer, protože to jeho zdravotní stav vyžaduje. Musíme je všechny ubytovat, takže je vše mnohem finančně náročnější než v běžné škole,“ podotýká Pavlína Mladá. To je i důvod, proč je v neustálém kontaktu s donátory a sponzory. „Není to jen o obyčejném domlouvání, naopak. Přispěvatele zveme k nám a oni rádi přijíždějí a vidí, jak konkrétně pomohli, že to má smysl.

Chtějí si s námi užít radost a být u toho. Jakákoliv další komunikace je pak daleko snazší, a že jí není málo,“ říká s úsměvem ředitelka. Popisuje, jak na nedávném pracovním setkání se zástupci Rotary klubu Poděbrady Spa vznikla myšlenka uspořádat akci pro zaměstnance jako poděkování za jejich práci.

Pokračování na straně 4

**Pokračování článku
ze strany 3**

„Doposud jsme veškeré prostředky a pomoc směřovali k dětem, a tak nás napadlo, že by jednou mohli být středem zájmu a pozornosti učitelé. Aby věděli, že i ostatní znají jejich práci a váží si jí. To bylo jádrem naší společné myšlenky. V neposlední řadě dobře známe rčení, že spokojený učitel rovná se spokojený žák,“ uvádí Pavlína Mladá. A tak se prvního září, kdy ještě děti byly doma, zaměstnanci poděbradské speciální školy spolu s pozvanými donátory a sponzory, představiteli města a krajského úřadu nalodili na palubu výletní lodi Král Jiří a užili si dvě hodiny příjemné plavby po Labi s občerstvením a kulturním programem (na snímcích).

Normální a radostný svět

Zaměstnanců má škola v současnosti sedmdesát, učitelů je z toho na padesát. „Tento počet zahrnuje i kolegyně ze Speciálního pedagogického centra, které dělají poradenskou a diagnostickou činnost pro celý Středočeský kraj. Je tu patnáct tříd a stovka žáků nejen z Poděbrad, ale i ze širokého okolí. Například Lucinka s maminkou po dobu deseti let denně najezdily sedmdesát kilometrů tam a zpět. Maminka si tu našla práci, aby to měla při jedné cestě. Takové se tu odvíjejí příběhy. Kapacitně jsme naplněni takzvaně pod střechem. Třídy u nás vypadají trochu jinak, než je obvyklé. Máme školu základní pro děti s lehkým mentálním postižením a pak ještě speciální, kde jsou děti středně těžce a těžce mentálně postižené,

velmi často s dalším tělesným či smyslovým hendikepem. V těch je zpravidla šest žáků různého věku a učitel – speciální pedagog a dva asistenti. Kolegové znají naprosto všechny děti ve škole, všichni o sobě vědí, je to tu hodně rodinné. Vždycky říkám, že mám tuhle školu za odměnu. Po drůlu klasického zařízení, kde jsem strávila třicet let, je tohle jiný svět. Je to obrovsky nabízející prostředí,“ vyznává se Pavlína Mladá. Patnáctým rokem zde běží projekt Setkání, kdy pravidelně každou středu v měsíci speciální školu navštíví jedna sedmá třída základní školy z Poděbrad a okolí. Na dvě hodiny se žáci stanou „asistenty“ a pomáhají ve třídách. „Je to opravdové propojování světa. Než sem přijdou, netuší, co se tu děje, postižené děti běžně nepotkávají. A pak jsou mile překvapeni, že jsou fajn a je s nimi sranda a že je náš svět normální a radostný, žádná deprese a smutek. My se snažíme žít jako každá jiná základní škola, jezdíme na výlety, do bazénu, do solné jeskyně, do divadla, všude, kde to jde. Snažíme se, aby naši žáci zažili úplně všechno,“ doplňuje ředitelka školy. Tedy instituce, která letos slaví 102 let od zavedení speciálního školství ve městě.

Zázraky zvané technika

Další výlučnost školy tkví ve využití moderní techniky. Před lety učitelé začínali s několika iPady, nyní je všechno jinak. „Během doby jsme techniku dvakrát obměnili a dnes máme dvě příruční učebny po deseti iPadech. Hodně je využívají žáci při problému s komunikací, domlouvají se s jejich pomocí,

Z Andělské sbírky pořádané s městem loni v předvánočním čase jsme nakoupili nejen kompenzační vozík, ale také čtecí zařízení a velký tablet, k němuž je připevněné. Je to malý zázrak. Umožňuje tělesně hendikepovaným dětem komunikovat očima. Čtecí lišta je vycitovaná na oči dítěte a ono očima dokáže tablet ovládat. Sedí v lavici, má před sebou svůj iPad, který je propojený s tím, co se děje na tabuli, takže pracuje stejně jako ostatní. To je neuvěřitelné,“ říká Pavlína Mladá. A jsme zase u pomoci druhých, bez nichž by tohle všechno nešlo. Je krásné, že se do aktivit zapojují i studenti. Třeba dívky z nymburského gymnázia v rámci vzdělávacího programu DoFe připravovaly po celý rok svačiny pro spolužáky a také napekly vánoční cukroví a prodaly ho, odečetly si náklady a přinesly peníze, za které dětem koupily polohovací vaky. A pokračují v tom i nadále. „Včera tu byly se spolužáky a všichni společně připravili celodenní program na discgolfování u vodárny. Nebo máme dívky ze zemědělské školy, které když sem chodily na praxi, tak se v této práci zhlédly. Po střední škole si udělaly kurz asistentky

a nastoupily k nám. Jsem za to moc ráda. Bez takového společného naladění bychom nemohli fungovat. Neustále se vzděláváme, vyměňujeme si zkušenosti na stážích v zahraničí, byli jsme už v mnoha zemích světa. Přijedeme-li například z cesty do Řecka, tak kolegyně do měsíce vytvoří projektový den Řecko, vymyslí deset stánovišť, převlékneme se za řecké bohy, připravíme tamní speciality, aby si to i děti užily,“ uzavírá ředitelka Speciální základní školy Poděbrady Pavlína Mladá.

Douška na závěr: Mám možnost si s paní ředitelkou Mladou projít celou školu. Je to přesně, jak říká. Kouzelný barevný svět s usměvavými učiteli. Odevšad dýchá pohoda. Je obdivuhodné, co tu lidé dnes a denně zvládají. Zjevné je to opravdu dobíjecí prostředí... Každá třída, učebna, tělocvična je vybavena nepřeberným množstvím pomůcek. Paní ředitelka mi ukazuje, jak některé fungují, například zmíněný vertikalizační stojan. Když odjíždím, hasiči z Dobšic zrovna na zahradě chystají pro děti stanoviště. Prostě úplně normální školní den jako jinde...

PÍŠETE NÁM

Vážená redakce, po 40 letech jsem se vrátila do města mého srdce a po přečtení rozhovoru se starostou Sokola jsem se ve vzpomínkách ocitla v roce 1964. V době, kdy se zakládal gymnastický oddíl, kam mě můj sportovně založený táta Vladimír Franěk okamžitě přihlásil. Nebyla jsem žádný velký talent, nedosahovala jsem nikdy špičkových výkonů, ale tato životní etapa, která byla součástí mého dětství, měla nesmírný význam pro utváření mého životního stylu. Díky

sportovní gymnastice a hlavně díky našim trenérům jsem pak

neměla problémy ani v jiných sportech. Trenéři Míla a Sláva

Borečtí, Zdiša Kodešová a pan profesor Franci se nám s nadšením ve svém volném čase třikrát týdně věnovali. I díky nim ve svých 70 letech chodím po horách, lyžuji, plavu a hvězdu taky ještě zvládnu. Takže velmi fandím panu Smejkalovi a dalším nadšencům, kteří nelitují svého času a nezištně vedou děti k lásce ke sportu a pohybu vůbec. Příkladám jednu ze svých archivních fotek z roku 1965, na které mohou pamětníci poznat známé poděbradské tváře. Já jsem ta s velkou medailí.

S pozdravem
Magdalena Mariánková – Fraňková

Pro zábavu – zkuste uhodnout

...kde ve městě se nacházela ordinace MUDr. Bohumila Boučka?

Správnou odpověď najdete na straně 8.

Foto: archiv Polabského muzea

INFORMAČNÍ SERVIS

Je víkend a rozbolel vás zub?

Víme, kam na pohotovost

Zubní pohotovost pro Poděbrady, ordinace doba 8–11 hod.

7.–8. 10. MUDr. Tomanová Iva | Nymburk, Boleslavská 1854, tel. 321 022 269

14.–15. 10. MUDr. Paráčková Ilona | Poděbrady, Proftova 370, tel. 325 615 566

21.–22. 10. MUDr. Holoubek Oskar | Nymburk, Okružní 2160, tel. 327 340 125

28.–29. 10. MUDr. Omáčková Markéta | Nymburk, Okružní 2160, tel. 327 340 214

NOVINY PRO PODĚBRADY **Tiráž**

měsíčník • vychází první čtvrtek v měsíci

Vydává: Mgr. Monika Langrová • Korespondenční adresa: Hellichova 797, 290 01 Poděbrady • IČO: 09337067

- Registrace: MK ČR E 23991
- Telefon: 723 550 281 • E-mail: redakce@novinypropodebrady.cz
- www.novinypropodebrady.cz
- Redakce Mgr. Monika Langrová (vedoucí redakce), Lukáš Hladký, stálí spolupracovníci: PhDr. Jana Hrabětová, Milan Čejka, MUDr. Roman Kostinek, Ing. Boris Cacara
- Grafická úprava: Tomáš Čivrný
- Inzerce: viz výše uvedené kontakty
- Náklad: 1 200 výtisků
- Tisk: Tiskárna BOFTISK, s. r. o.

Příští číslo vyjde ve čtvrtek 2. 11. 2023

TERMÍNY VYDÁNÍ V ROCE 2023 | č. 12 – 7. 12.

TERMÍNY VYDÁNÍ V ROCE 2024 | č. 1 – 4. 1., č. 2 – 1. 2.

UZÁVĚRKA DODÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ A PODKLADŮ PRO INZERCÍ JE VŽDY K 15. PŘEDCHOZÍHO MĚSÍCE

CENÍK INZERCE | PŘEDCHÁZEJÍCÍ ČÍSLA K PŘEČTENÍ VE FORMÁTU PDF najdete na www.novinypropodebrady.cz.

B L E Š K A

PODĚBRADY

KDY → 14.10./10–15H

KDE → DDM SYMFONIE
Za Nádražím 56, Poděbrady

CO → PRODEJ – NÁKUP
VĚCÍ Z „DRUHÉ RUKY“
A ŘEMESLNÝCH VÝROBKŮ

TĚŠTE SE NA

- Podzimní tvoření pro děti i dospělé.
- Kávu, čaj a něco dobrého k zakousnutí.

www.bleskapodebrady.cz
725 948 012
bleskapodebrady@seznam.cz
@bleskapodebrady

Rádková inzerce

Vysvětlím (doučím) gramatiku AJ (také on-line). Více informací na tel. 602 552 183

Prodám ložnici 1953, šicí stroj skříňkový, lustr křišťálový, komodu 1945. Tel. 720 442 612

Výkup STARÝCH peřin. Tel. 606 514 445

Pohlídám vašeho pejska/pejsky v RD ze zahrádkou v Poděbradech. Venčení, hraní, individuální přístup. Více informací na tel. 608 807 668

Koupím vojenskou vzduchovku vz. 47, vz. 35 v jakémkoliv stavu. Děkuji za nabídku. Tel. 721 112 733

Hledám pronájem bytu 1+kk – 3+1. Poděbrady, Nymburk. Andrea Kučerová. Tel. 725 807 771

Provedu různé řemeslnické práce dle dohody | údržbu zahrad: sekání zeleně, průřez, řezání dřevin pilou aj. | hloubkové čištění koberců a čalounění, různých podlah profi přístrojem. Tel. 704 070 820

„VYPRAVĚJ MI SVŮJ PŘÍBĚH...“ Pomohu Vám vyladit Váš život, vztahy, práci a opět najít Váš životní smysl. Konzultace na základě

tvůrčí automatické kresby a metody SRT. Tel. 722 589 572

Sběratel s více než 30letou praxí koupí a ohodnotí starožitnosti všeho druhu, například obrazy, šperky, mince, zlato, porcelán atp. Platím vždy hotově na místě, nejlepší ceny od sběratele. Nabídky můžete posílat na WhatsApp 732 961 266 nebo na marek.sberatel@seznam.cz.

Pozvánka

**VAŘÍME S JIRKOU BABICOU
PAŘÍME S BENY ROCK**
v restauraci na Kempu v Poděbradech
21.10.
od 14 hodin
JIRKA BABICA **BENY ROCK**
před vašimi očima uvaří BABICOVY DOBROTY s ochutnávkou, vysvětlí recepty a samozřejmě přidá i několik „VSELYCH PŘÍBĚHŮ Z NATAČENÍ“. Vše bude za doprovodu rockové hudby BENY ROCK. Vezměte si s sebou tužku a papír na poznámky a hlavně dobrou náladu!
Vstupné dobrovolné

HISTORIE

**PŘÍTEL
ZAKLADATELŮ
STÁTU**

Nejenže se poděbradský rodák Zdeněk Tobolka (1874–1951) přátelil s Aloisem Rašínem i Karlem Kramářem, po jejichž zatčení v roce 1915 se sám pak stal vůdčí osobností mladočechů, ale stačilo jen málo a mohl také patřit k dnes legendárním Mužům 28. října, kteří spolupodepsali prohlášení Národního výboru, kde lidu československému slavně sdělují, že jeho odvěký sen o svobodě se stal skutkem.

Text: PhDr. Ladislav Langr
Foto: archiv autora

Rané dětství prožil v Poděbradech, kde od roku 1871 provozoval svou živnost jeho otec, uzenář a hostinský Josef Tobolka. Rodný dům stál na nároží Jiřího náměstí v jihozápadním bloku domů, který už od roku 1841 nesl jméno Hostinec U Bílé růže. Dům dnes už neexistuje, protože bránil přístupové cestě od mostu k náměstí, a proto byl v roce 1940 zbořen. Zdeňkův otec musel být osvícený muž, když na svoje náklady zřídil v patře domu čtenářskou Besedu, tedy předchůdce pozdějších veřejných knihoven. Bohužel

**Z RODINNÉHO
ŽIVOTA
POLABSKÝCH
VENKOVANŮ**

Poslední chvíle života, smrt a pohřbívání v lidových pověrách a praktikách

V našem národopise je poslední velký okruh rodinných zvyků a obyčejů spojen s koncem lidského života a zachováním památky na zemřelého. Protože se i my nyní na konci října připravujeme uctít památku svých blízkých zemřelých, připomeňme si při této příležitosti, jak to bývalo v minulých časech.

Text: PhDr. Jana Hrabětová
Foto: archiv Polabského muzea (kresba Mikoláše Alše)

Podle křesťanského liturgického kalendáře se už od středověku vzpomínkové dny na zemřelé soustředily především ke svátku Všech svatých 1. listopadu a ke svátku Památky zesnulých, lidově Dušiček, 2. listopadu. V lidovém prostředí byly tyto svátky spojovány s návratem duší zemřelých ke svým blízkým za účelem očisty a spasení. Dnes je vzpomínání na zemřelé v prvních listopadových dnech spojené většinou jen s návštěvou hřbitova a výzdobou hrobů, ale naši předkové už v předvečer těchto svátků trávili v rodinách hodiny společným vzpomínáním na mrtvé a také modlitbami, kterými jim měli ulehčit posmrtný život. Dlouho do noci se topilo, aby se duše mohly ohřát, na stole a v oknech planuly svíčky, k tradici patřilo po jídání a rozdávání zvláštních jídel, tak zvaného dušičkového

když byly chlapi tři roky, tatínek zemřel a matka Vladimíra, rozená Vamberecká, dům i živnost prodala a přestěhovala se do Kolína, kde se později provdala za novináře a nakladatele Matěje Jana Baláka. Vztah k literatuře tak Zdeněk Tobolka získal nejen v genech, ale i vlivem svého otčima. V Kolíně vychodil obecnou i měšťanskou školu a po prvním ročníku reálného gymnázia zamířil na školu do Prahy. Tady byl jeho učitelem mimo jiné Alois Jirásek. Poděbrady v jeho životě pak už jen krátce suplovala dizertační práce na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, kterou napsal o Jiřím z Poděbrad a pak také ještě od

pečiva, buď jako bochánku, nebo „boží kosti“ ve tvaru zkřížených tyčinek. Obdarování dětí a žebráků, ponechávání pokrmů pro duše zemřelých a řada dalších zvyků se začaly vytrácet z lidové tradice hlavně na přelomu 19. a 20. století. V té době se také začíná zásadně měnit i celé tradiční pojetí životního a rodinného cyklu. Nemoc a smrt vždycky přinášela smutek a starosti jak do statků, tak do chudých chalup. Nejhůře však na tom byli staří a opuštění lidé, o které se neměl kdo postarat. Ti končili na žebrotě, v lepším případě ve starobinci a ve špitále. Dnes je pro nás nepředstavitelné, jak ještě celé 19. století byli tyto lidé odkázáni na milosrdenství ostatních a jak málo úcty a pozornosti jim společnost prokazovala.

Očistec, peklo, ráj

Už podle pradávnych představ tělo a duše člověka k sobě neoddělitelně patřily a zároveň duše na hmotném těle byla nezávislá a po jeho opuštění žila dál. Důkazem této víry jsou i četné archeologické nálezy ve výstavě hrobů už od dob prvních zemědělců. Křesťanství přineslo zcela novou víru v duši. Ta se ihned po smrti ubírá k poslednímu soudu, a tak všechno, co dříve provázelo umírání, smrt a pochování zemřelého křesťana dostalo v lidové víře jediný cíl – smíření především s Bohem a pak se všemi lidmi. Duše zemřelého se odebrala buď do ráje, do očistce, nebo do pekla. Názorné představy o tom, jaké to tam bylo, měli naši předkové podle barvitěho líčení používaného kněžími při kázáních a také z knížek lidového čtení, hojně vydávaných od konce 18. století. Lidé věřili, že v okamžiku smrti je člověk obklo-

gymnaziálních let přispíval do Občanských listů, které vycházely na Poděbradsku.

Knihovnický nebo politik

Schopný a sečtělý Tobolka v roce 1896 nastoupil krátce jako učitel dějepisu a zeměpisu na Obchodní akademii v Chrudimi. Rok nato přijal místo knihovníka ve Veřejné a Univerzitní knihovně v Praze. Ovšem už od studentských let se hodně angažoval v politice, nepochybně pod vlivem Tomáše Garrigua Masaryka. Právě v jeho České lidové straně odstartoval politickou dráhu, stoupal ve stranických funkcích, byl prvním jednatelem strany, ale když se dostal do názorového střetu se starší generací, Masaryk Tobolku nepodpořil. To mladého muže přivedlo ve 32 letech k mladočechům. Od mládí se prý projevoval jako ctižádostivý autoritář, což mu zřejmě komplikovalo další kariéru. Zpočátku se názorově sblížil s hlavními vůdci mladočechů, tedy s Kramářem a Rašínem. Když oba byli zatčeni a následně odsouzeni k trestu smrti, vyvíjel jako poslanec Říšské rady v jejich zájmu horečnou aktivitu. Významně se zasloužil o zmírnění trestu i o samotnou amnestii, navštěvoval je ve vězení, zásoboval literaturou a plnil úkol spojky s rodinami vězňů. V té době patřil s Aloisem Švehlou a Bohumírem Šmeralem do triumvirátu vrcholných

českých politiků, kteří s cílem sebezáchovy české politické scény v těžkých válečných časech založili zastřešující politickou organizaci Český svaz. Tobolka byl u každého důležitého jednání. A pak to rázem skončilo...

Odstraněn z cesty

Paradoxně právě Tobolka, který neustále intervenoval za vězněného Rašína s Kramářem, byl po jejich propuštění v červnu 1917 odstaven radikály na vedlejší kolej. Zejména zásadový Rašín mu nemohl odpustit, že k jeho propuštění zvolil cestu podbíživé prorakouské politiky. Přitom Tobolka ve snaze uhájit maximum českých politických pozic a maximálně tak omezit likvidační perzekuci českých politických elit, touto úpornou cestou hledal kompromisy. Jenže jeho snaha působila jako příliš loajální nadbíhání Vídní. Často byl bez znalosti souvislostí obviňován z nedůstojného rakušáctví. Že tím možná nejen Rašínovi s Kramářem zachránil život, bylo v revolučním kvasu rázem zapomenuto a Tobolka a jeho přátelé museli u mladočechů koncem roku 1917 opustit všechny stranické pozice. Vše, co v dobré víře dosud vykonal, bylo minulostí. Mezi oběma stranami zůstal už natrvalo vykopán hluboký příkop neporozumění, protože s blížícím se koncem

Sen o bílých koních

Podívejme se, co F. J. Čečetku na naše téma zaujalo před sto dvaceti lety. Následující pověry a praktiky podchytil na Králověměstecku, ale většina z nich je známa i z jiných našich krajů. „Smrt předpovídá červotoč, který neúnavně vrtá, říká, že se ozývají ‚umrlčí hodinky‘. Kokrhá-li slepice, honem ji hospodyně zařízne, aby nevolala smrt. Předzvěstí smrti je i houkání sýčkovo. Vyje-li pes, čichá mrtvolu, zaženeme-li jej a postavíme se na teplé jeho místo, objeví se strašně podívání. Také štedrovecerních pověr o smrti je dosti. Obecně se věří v znamení, které smrti předchází: rána na podlahu, dveře, zaklepaní na okno, hodiny se zastaví znenadání, obraz spadne se zdi, otevřou se dveře, zjeví se bílá smrt. Také sen je jistou věštbou. Zdá-li se o bílých koních, bílých ženách, o trháni zubů, je to vždy předzvěstí smrti někoho z nejbližších... Na věži rozklínal se teskně umíráček – zvoní hodinku. ‚Bůh mu odpusť, už ho hlava nebolí. Je na pravdě Boží‘. Smrt smíruje i největší nepřátele. Je-li někdo omylem od lidí pokládán za mrtvého, bude dlouho živ. Sláma, na níž někdo zemře, vynáší se na pole a nechá se ležeti, až shnije. Smrt hospodářova ohlásí se včelíčkářem... Tělo zesnulého vynáší se nohama předem a na prahu se dělají tři kříže, aby záhy smrt pro dalšího nepřišla, láme se svíce – symbol zlomeného života. Ve světnici se převrací židle, aby se lehčeji zapomínalo, dům se vykropí svěcenou vodou a vykourí jalovcem. Šaty po zemřelém vydrží tak dlouho, než se tělo rozpadne. Na pohřbu svobodných bývá hojně dospělých mládenců

války se jevila jako jediná budoucnost česká samostatnost.

Návrat ke knihám a historii

Zklamaný Tobolka se vlastně ani nemusel nikam vracet. S čestnou funkcí poslance Říšské rady v letech 1911 až 1918 stále pracoval v knihovně a učil na vysoké škole. Nečekaným odstraněním z vysoké politiky náhle získal nebyvalý objem času, který obratem věnoval milované historii a knihovnictví. Politicky se přiklonil k levici, k Československé straně sociálně demokratické a na sklonku života, když v roce 1948 došlo ke sloučení sociálních demokratů s komunisty, byl dokonce formálně i členem KSČ. Ale to předbýváme. Jeho odborná erudice byla v nové republice po zásluze oceněna vedením Knihovny Národního shromáždění, kterou řídil až do roku 1939. Jeho přičiněním vzniklo vzorové mezinárodní pracoviště a Tobolka, který plynně ovládal němčinu, francouzštinu, angličtinu, ruštinu, polštinu a latinu tak inspiroval řadu podobných institucí v sousedních zemích. Předsedal spolku Československých knihovníků, založil knihovnědnu společnost, byl spoluzakladatelem Mezinárodní knihovnické federace. V pedagogické oblasti se zasloužil o prosazení studijního oboru knihovnictví na Univerzitě Karlově. Za nejvýznamnější a nejdůležitější Tobolkovu

knihovnickou aktivitu je označován monumentální Knihopis českých a slovenských tisků až do konce XVII. století.

Nevyčerpatelný zdroj energie

Když Tobolka opustil příliš větrné výslunní domácí politiky, naplno se vrátil ke knihovnickým aktivitám, byl také dvojnásobným vysokoškolským docentem a ještě intenzivněji se zaměřil na milovanou historii, kterou vlastně nikdy neopustil. Tobolka je pokládán za zakladatele historické práce o současných dějinách. Ze všech asi nejvíce vynikají edice politických spisů Karla Havlíčka Borovského a monumentální encyklopedické dílo nazvané Česká politika. Nikdy se nespokojoval jen s působením v jedné pracovní nebo vědní oblasti. Překypoval energií. Když byla založena Knihovnědnu společnost, byl to opět Tobolka, kdo v roce 1930 stanul v jejím čele. Už od roku 1902 byl ženatý se svou bývalou žákní Růženu Michlovou a ze spokojeného manželství se narodily děti Jiří, Miloš, Olga a Milena. Od roku 2000 je významným a zasloužilým českým knihovníkem udělována medaile Zdeňka Václava Tobolky. S mírnou nadsázkou lze konstatovat, že Tobolka se tak opět připojil k Rašínovi a Kramářovi, jejichž jména jsou rovněž spojena s prestižními profesními medailami.

a drůžiček, z těchto jedna černá a jedna bílá. Před pohřbem přispědlí drůžička svému mládenci rozmarýnu neb myrtu, začez ji musí při věnečku po pohřbu nejvíce prováděti. Zemřelého mládence nesou drůžičky, pannu mládenci. Před knězem chodí dvé malé drůžičky, jedna se zlomenou svící, druhá nese na talířku rozmarýnový vínek. Po pohřbu je hostina, zvaná svarba, večer má mládež věneček. Pohřeb štedinedělky poskytuje truchlivý pohled. Rakev nesou černě oděné vdané ženy. Do rakev se jí vkládá hrneček, jehla, nit, dětské prádelko, aby mohla do šesti neděl chodit dítko v noci krmít a koupat. Nemá-li potřebných věcí po ruce, obyčejně se ta věc z domácnosti ztratí. Jde-li vdovec blízko za rakví, brzy se ožení. Která vdova mnoho naříká, nebude dlouho sama, vdá se. Ohnuje-li se dívka vzadu sukně, střílí po ní vdovec očima. Která chce vdovce dostat, má hned, jak uslyší o smrti jeho ženy,

sednouti na vochli (plocha posázená jehlami nebo ostrými hroty, používaná na pročešávání lýkových vláken, pozn. red.). Podívá-li se někde vdova na rodinu oknem, nebudou tam mít děti. Bijí-li při zvonění hodiny, zvoní-li se v sousedních vsích najednou, někdo umře. Rozmarýna z pohřbu vsazená nepřináší štěstí. Tež stromek rozmarýnový i myrtový, k pohřbu ostříhaný, usychá. Zemřelá hlídá v noci na hřbitově, pokud ho nový nebožtík nevstřídá.“ Mnoho pověr bylo spojeno také s nepokřtěnými dětmi, které nepřijaly hlavní církevní svátost. Obecně bývaly pohřby malých dětí skromné. Byly oblečeny do křticích košilek, větší do bílých šaticek s věnečkem na hlavě, v ruce měly svíčku. Ležely v rakvi obložené svatými obrázky, někdy i hračkou. Pro děti se nemělo příliš truchlit. Pláč je měl vyhánět z ráje, při pohřbu se jim nevyzvánělo a nebylo třeba se za ně ani modlit, neboť se hned měly stát andělíčky.

PŘÍRODA

S geologem Václavem Zieglerem...

...o poděbradských mořských červech, dinosauří kosti a Českém ráji.

Doc. RNDr. Václav Ziegler, CSc., (nar. 1944) je autorem více než dvaceti publikací, v nichž se zaměřuje na popularizaci geologie a přírody obecně, dále mnoha skript pro studenty, které napsal jako vedoucí katedry biologie a environmentálních studií na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy, či stovek odborných a popularizačních článků. Ve svém profesním životě působil na pracovištích ochrany přírody, v mnoha muzeích a ve správní radě Geoparku Český ráj. Část svého profesního života prožil také v Polabském muzeu v Poděbradech.

Text: Ing. Boris Cacara

V roce 2019 jste vydal knihu pro děti **Veselé prázdniny v říši geologie. Měl jste také nějakého dědečka, který vás přivedl ke geologii, paleontologii a k ochraně přírody?**

V době, kdy se započala formovat má osobnost, měl jsem už jen jednoho dědečka. Ten mě naučil zednickému řemeslu a jak vodit koně při orbě. Oboje se mi v životě docela hodilo. Měl jsem ovšem tatínka, který velmi brzy rozpoznal můj zájem o přírodu, a dokud nezemřel, všestranně mě podporoval. Mezi jiným i tím, že mě vzal ve třetí třídě do Národního muzea. Tam jsem si se zájmem prohlížel vystavené zkamenělé tvory, až si mne všiml starší pán. Byl to jeden z pracovníků muzea, všechno mně vysvětlil a dokonce nás pozval k sobě do pracovny. Tehdy jsem zahořel láskou ke všem těm tvorům a nerostům. Začala ve mně klíčit myšlenka, že bych se chtěl stát jedním z těch, kteří pomáhají starý život oživit. Pustil jsem se do sbírání zkamenělin a nerostů a tatínka i maminka mně to schvalovali.

Pokud jste zkameněliny sbíral už jako kluk, neměl jste to daleko do lomů v Radimi, Plaňanech ani do Velimi a Vítězova, významných nalezišť zkamenělin křídového útvaru i minerálů kutnohorského krystalinika. Jak vypadaly vaše výpravy?

Zkameněliny i nerosty jsem začal sbírat v okolí svého bydliště a rodiště, což byly Pečky. Vydával jsem se do Radimi na skálu, kde byl ještě v provozu lom, či do chotutické cihelny. Procházel jsem místní pole, protože se tam daly najít acháty, chodil do Dobřichova na Pičhoru. Jeden z mých strýců si tehdy stavěl v Pečkách domek a při výkopu základů se mi rovněž naskytly zajímavé nálezy. Později jsem zamířil do Velimi, Nové Vsi u Kolína či na Vítězov a hlavně do muzea v Poděbradech, kde jsem

Václav Ziegler.
Foto: archiv V. Zieglera

odhalil další naleziště zkamenělin a nerostů. Tenkrát byly lomy ve Velimi i v Nové Vsi ještě v provozu, a tak se každá výprava pojila s dobrodružstvím „dostat se do nich“. Spolu se mnou jezdili kamarádi z naší ulice a lomaři se k nám hezky chovali. Schovávali nám své nálezy, a občas nám dali napít piva i rumu. Ale v těch letech nešlo o žádný hřích a musím konstatovat, že se to na mně ani na kamarádech nepodepsalo. Pravidelně jsem navštěvoval Národní muzeum v Praze a pilně s tamními pracovníky konzultoval své nálezy. To všechno pak vedlo k tomu, že mě celkem bez problémů přijali na studium geologie na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy, neboť se už „o mně vědělo“. Byl jsem ten zrzavý kluk z Peček...

Školu jste v roce 1966 absolvoval, jaké téma měla vaše diplomová práce?

Ve své diplomové práci jsem se jako první u nás věnoval čeledi mnohoštětinatců Serpulidae. Nicméně během studia jsem zpracoval „žížaly“ z třetíhormních diatomitů, serpulidy z dalších nalezišť třeba ze štramberské jury a dal jsem se do studia křídových plžů, kterými se zabírám ještě někdy i dnes.

Jako student jste musel být velice aktivní sběratel, když se vám podařilo založit v Pečkách soukromé geologické muzeum...

Geologická sbírka Václava Zieglera čili GSVZ – mnohem více by se mi líbila zkratka PSVZ neboli paleontologická, ale zase by tolik neodpovídala obsahu mých sbírek – spatřila světlo světa v roce 1966, aby moje první sběry skončily v Muzeu Českého ráje v Turnově, kde jsou uloženy dodnes. Pokud vím, ztratil se z ní jen jeden exemplář, bohužel ten nejvýznamnější – amonit (vymřelý hlavonožec s charakteristickou vápnitou schránkou spirálně stočenou, žijící v mladších prvohorách a v druhohorách, pozn. red.) z vrchu Kamajka na Kutnohorsku. Ale po mém návratu do Peček v roce 1971 jsem začal sbírku rychle obnovovat. Navštěvníky byli zpočátku jen zájemci-sběratelé z Československa, později přijížděli i vážní zájemci o studium exponátů nejen od nás, ale i ze zahraničí. Dostal jsem se tak do hledáčku jistých úřadů, pokud jsem v něm už nebyl předtím, protože jsem si občas nedal pozor na ústa. V rámci

svých návštěv pražských vědeckých ústavů zavítali do mého pečeckého muzejíčka vědci z Rakouska, Německa, tedy z obou Němecek, co tehdy existovaly, Anglie, Izraele, Polska i ze SSSR, nad čímž pochvalně mručely i státní orgány.

V Českém ráji jste působil od roku 1967 jako muzejní pracovník v Muzeu Českého ráje v Turnově, ve stejném roce jste získal i doktorát RNDr. Čerpáte z této doby informace pro své publikace věnované geologickým procházkám?

Na své působení v Českém ráji jsem dodnes hrdý. Za roky, které jsem tam prožil, jsem s tímto místem srostl neobyčejně pevným poutem. Potkal jsem se tam s hodnými lidmi a také velmi vzdělanými, kteří formovali mé životní poslání a myšlení a hlavně vztah k naší vlasti. Pravdou je, že zkoušky na titul RNDr. a potom i vlastní promoci jsem absolvoval během základní vojenské služby, kterou jsem si „odkroutil“ u tankistů v Rakovníku. Zase jsem ovšem poznal při nepovolených vycházkách skryjící kambrium i rakovnický permokarbon a trochu i křídou v okolí Loun... V rámci muzejní činnosti jsem se pak docela dobře obeznámil s Českým rájem, Podkrkonoším, Jizerskými horami a Krkonošemi, a to hlavně v létě. Zimu nemám rád a lyžování už vůbec ne. V muzeu jsem se sblížil s řadou zajímavých lidí, včetně mnohých historiků, básníků a spisovatelů, mineralogů i geologů a dalších přírodovědců, naučil jsem se přednášet, pracovat s mládeží, provázet výpravy. Osvojil jsem si broušení kamenů a drobné šperkařské práce. Vše se mi v životě hodilo. Moje geologické procházky Českým rájem bezesporu vycházejí z tehdejších znalostí kraje, které jsem potom často doplňoval na svých dalších exkurzích do terénu.

Jakou knihu doporučíte jedincům, kteří si chtějí z Českého ráje odvézt pěkný minerál, polodrahokam nebo fosílii?

V současnosti existuje celá řada knih, průvodců a internetových doporučení, kde hledat zdejší drahé kameny. Termín polodrahokam neexistuje už od roku 1931, kdy se světová kamenářská unie rozhodla, že kamenům se bude říkat buď drahé kameny, nebo kameny ozdobné, což jsou ty měkké jako například mramor. Nikdy jsem před nikým netajil svá naleziště, je jich mnoho a některá jsou již minulostí. Ale dodnes se dají najít pěkné nálezy achátů, jaspisů či ametystů třeba na polích pod tábořským vulkanickým pásmem mezi Libuní a Lomnicí nad Popelkou. O svých nálezech píše v knížce Český ráj to na pohled a na procházky. Snad se dá ještě někde sehnat, vyšla asi před deseti roky.

Následně v Poděbradech v Polabském muzeu jste pracoval se sbírkou Jana Hellicha, která obsahuje

opravdové unikáty, ať už jde o amonity nebo ryby, vyrobené v klasických paleontologických publikacích.

Musím říct, že práce v muzeu je vždycky zajímavá a inspirativní. Nejen, že jsem podle muzejních předpisů zpracovával sbírky Jana Hellicha s opravdovými unikátními nálezy, ale také geologickou sbírku kolínského muzea. Ta byla deponovaná ve zcela nevyhovujících podmínkách na dobřichovské faře, kterou čekala nezbytná rekonstrukce. Zmíněná sbírka, jakož i ostatní geologické části poděbradských sbírek byly pak uloženy do opravené školy v Koutech, kde se jim z mé strany dostalo alespoň základního ošetření. Se sbírkami jsem pak pracoval i v době, kdy už jsem v muzeu nebyl zaměstnán a působil mimo tuto sféru. Shodou okolností tehdy vznikly základní paleontologické práce o tvorech žijících na mořském dně serpulidech čili mořských červech a o gastropodech (plži, pozn. red.) a také křídových mlžích.

V okolí Poděbrad se dají najít zkameněliny zmíněných mořských červů, na něž jste se specializoval a popsal i nové druhy. Proč zrovna tato skupina, co je na ní fascinujícího? Na každé skupině tvorů, kteří tu žili a žijí, je fascinující, že spolu s námi vytvářejí prostředí, které je našim domovem. Přestože se mi i ostatní skupiny tvorů „snažíme“ dané prostředí sebevici, dokáže se ubránit a nás v sobě udržet. Není to naše zásluha, je to přirozený pochod života. Života, který přivádí nové a nové typy tvorů a ty, kteří se při pochodu neudrží, nechá vymizet.

Než jsem se mořskými červy začal zabývat, byla to skupina, které nikdo nevěnoval pozornost. A to se jich v usazeninách nacházelo docela dost. V roce 1962 se jimi ve světě zabíralo celkem šest lidí, se mnou „zelenáčem“ sedm. Nyní se jim věnuje mnohem více vědců a zjišťují na jejich schránkách, ale i na živých tvorech, úžasné věci. Třeba změny salinity v mořském prostředí, teplotu v průběhu růstu schránky, jejich ovlivňování prostředím i prostředím a tak dále. Jenže tak to je u všech studovaných skupin. Jsou důležitým faktorem ekosystémů.

Od roku 1995 jste vysokoškolským pedagogem, stal jste se docentem všeobecné geologie a poté na pedagogické fakultě vedl katedru biologie a environmentálních studií. Se svými studenty jste absolvoval řadu exkurzí. Jak to tenkrát bylo u Mezhoze s nálezem dinosauřích kostí?

Tím vysokoškolským pedagogem jsem byl už od podzimu roku 1994, kdy jsem přednášel externě na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy všeobecnou geologii a mineralogii. Ještě dlouho předtím, v roce 1970 jsem mineralogii přednášel na Pedagogické fakultě v Hradci Králové jako zástupce za nemocnou pracovníci tamní fakulty. A naši dinosauři? Je jasné, že

Vysokoškolský pedagog se svými studenty v terénu. Foto: archiv V. Zieglera

dinosauři u nás žili. To dokazují i pozůstatky „kutnohorského“ dinosaura – iguanodona, nalezené v mořských pískovcích cenoman-ského období nedaleko Kutné Hory. Snad byl tento dinosaurus stržen do moře během prudké bouře, snad do něj spadl, když ho pronásledoval nějaký dravec a možná jen nešťastně zakopl. Případně mohlo být uhynulé tělo spláchnuto do moře při prudkém vodním přívalu. Jisté je, že ani potom neměl náš dinosaurus klid. Jeho tělo napadli mořští ještěři, o čemž svědčí stopy zubů na kostech.

Nedlouho předtím, než jsem se svými studenty našel nedaleko Mezhoze na Kutnohorsku „náš“ kousíček dinosaura, našel kolega z Kutné Hory dinosauří kosti, vystavené dnes v Chlupáčově muzeu historie Země na Přírodovědecké fakultě UK v Praze. Krátce nato jsme jeli s našimi studenty na jamí exkurzi na Kutnohorsko. Naše exkurze byly nejen z geologie, ale také z botaniky a zoologie. Celou cestu tam jsem studentům vykládal o dinosaurech, nedávných nálezech a jak se kosti poznají a další věci. Snad jsem tím nález přivolal. Studenti se dali do hledání zkamenělin a já stále ještě vykládal, co dělat, když se takové kosti najdou, až na mě dvě děvčata zavolala, abych se šel na něco podívat. Botanici zatím pádili za nálezy jamích jedlých hub a já jsem dokvačil ke skále. Z ní čněl výběžek čehosi, co mohla dobře být schránka ústřice, stejně jako kost dinosaura. Opatrně jsem začal odstraňovat hominu nožkem, jak jsem si to už předtím zkoušel v Americe, a vyplatilo se to. Byla to dinosauří kost. Skončila také v Chlupáčově muzeu.

Jen tak na okraj. Když jsem vedl

katedru na pedagogické fakultě, jmenovala se katedra geologie a biologie. Jelikož její zkratka KGB nevyhovovala některým představitelům fakulty i univerzity, po mém odchodu do důchodu ji přejmenovali.

Závěrem ještě jedna otázka související s Českým rájem. Přispěl jste k rozšíření Chráněné krajinné oblasti (CHKO) Český ráj a následně k zařazení Českého ráje mezi Geoparky UNESCO. Máte tip na výlet podél nějaké zajímavé naučné stezky?

Jak jsem již naznačil, jsem s Českým rájem velmi srostlý, i když dnes žiji na opačné straně Středočeského kraje. Ale i tady je moc hezky. Ostatně jako u nás všude! Rozšíření Českého ráje byl můj sen, který se mi částečně splnil. Stál jsem u kořenů geoparků v České republice. Prvním, na kterém jsme pracovali a pro který jsme s kolegou Řídkošilem žili, se stal právě Český ráj, nyní již více než dvě desetiletí jediný Geopark UNESCO v České republice. Chcete-li si ho prohlédnout, vydejte se po červené značce Zlatou stezku Českého ráje. Přejí vám, aby se vám zalíbil. Potom budete i nadále procházet všechny turistické, naučné i neoznačené stezky a Český ráj se vám vryje do srdce jako mně. Upřímně vám to přeji! Zase ještě jen tak na okraj. Připravoval jsem k vyhlášení chráněné krajinné oblasti jako Kokořínsko, Křivoklátsko, Blaník a Broumovsko a navrhol jsem kdysi CHKO Brdy, i ta je dnes vyhlášená. Mým snem je, aby jednou, snad ještě za mého života, vznikla CHKO Polabí. Její návrh leží na ministerstvu už řadu let.

Na jedné z geologických exkurzí.

Zdroj: iportal24.cz

Mezi vůdčí fosílie křídového útvaru, které přesně určují stáří vrstev, patří i mlž Inoceramus cuvieri. Foto: B. Cacara

Pozvánka na Festival ptactva 2023

Nejbližší lokalita: Žehuňský rybník

Sraz v sobotu 7. 10. u přepadu v 7.30, potom přesun na pozorovací místo za topoly. Zde případně ukázka kroužkování a vypouštění uzdravených ptáků ze Záchrané stanice Huslík. Dále po severním břehu rybníka do severní zátoky, cestou pozorování, sčítání a určování ptáků. V aleji rozdání propagačních materiálů a podle železniční trati návrat zpět k přepadu. Vede Lubor Urbánek (tel. 604 824 652). Bližší informace na stránkách www.birdlife.cz.

Pokračování rozhovoru z titulní strany

Ale nechci se všeho vzdát. Rád jezdím po světě, poznávám nové lidi. Tanec je náš životní styl, nemohu jen dělat papíry. (smích) Výhodou je, že si z pracovních nabídek můžeme vybírat takové, které jsou pro nás srdcovou záležitostí, nebo se jedná o zajímavé projekty.

Objevujete v tanci pořád něco nového?

EZ: Neustále. Jsou tu tisíce tanečních stylů, které se prolínají. Například ve flamencu můžeme vidět modernu či klasický balet. Zkusil jsem si spočítat, kolik bych se za svůj život mohl naučit tanců na vysoké úrovni. Vyšlo mi jich čtyřicet.

HZ: Na druhou stranu je třeba zmínit, že je tu snaha zachovat

původní tance. Například Španěle mají jednu neměnnou „kolonku“, to čemu říkají flamenco puro čili čisté flamenco. Na naší práci se nám líbí právě její pestrost. Je ohromující. Máme tu tradiční tango a pak tango nuevo, které se tančí na moderní hudbu a je blízké mladým. Nezaměřujeme se na jeden styl tance, objevujeme v něm vše, co se dá objevit.

Co byste chtěli kavárně a tanečnírně dát do vínku?

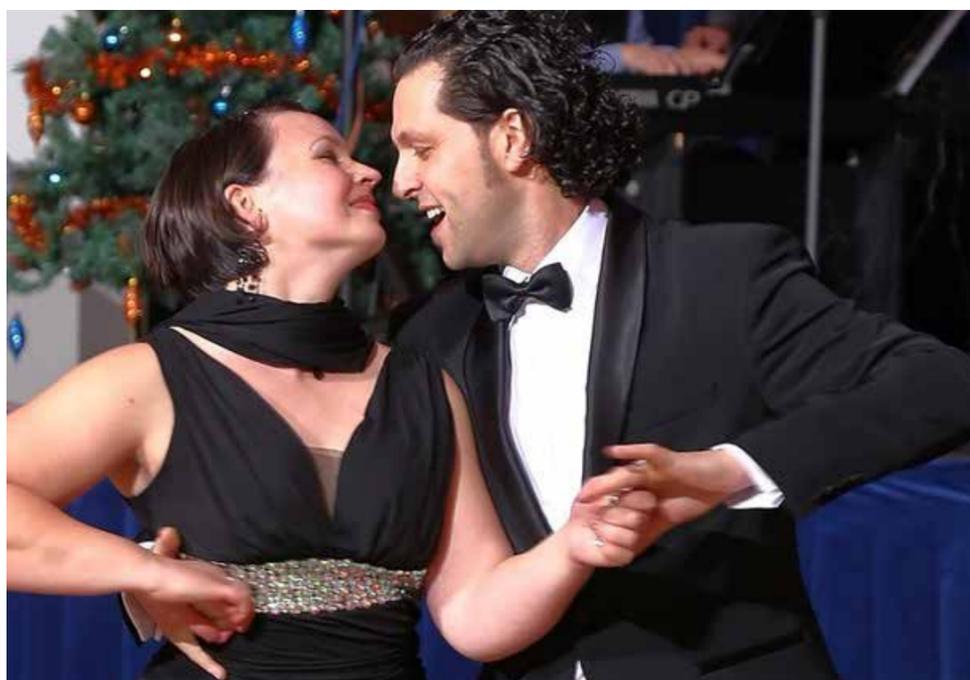
EZ: Naším přáním je vybudovat místo setkávání. Místo, kde si přichází popovídají nad šálkem dobré kávy či dobrého vína a užijí si příjemné chvílky „nicnedělání“. Poslechnou si krásnou hudbu s někým, koho mají rádi, nebo potkají nové, zajímavé lidi. A zároveň budou moct objevit sami sebe v tanci.

HZ: Naše srdcová záležitost je období první republiky, proto také v Kolíně pořádáme prvore-

publikové plesy. V té době byly taneční všude, tančilo se každý večer a teď to moc nejde. Chtěli bychom tuhle dobu aspoň trochu vrátit.

Eduard Zubák (nar. 1973) – profesionální tanečník, choreograf a trenér sportovních tanečních párů, mistr a vicemistr ČR profesionálů v latinskoamerických tancích, držitel nejvyšší mezinárodní třídy v latinskoamerických a standardních tancích a nejvyšší trenérské licence, spoluzakladatel argentinského tanga v ČR, sólový flamencový tanečník v muzikálu Carmen s Lucií Bílou, účastník 1. řady pořadu Stardance.

Hana Zubáková (nar. 1980) – profesionální tanečnice a lektorka, držitelka nejvyšší mezinárodní třídy v latinskoamerických tancích, 10 let studovala klasický balet, věnuje se modernímu baletu, flamencu, tangu.

KULTURA

Skvělý zážitek z prvního samostatného koncertu KvíMtetu v Poděbradech

Text: Zuzana Vaněčková
Foto: Zdeněk Suchánek

V rámci Národního zahájení Dnů evropského dědictví a počátku oslav 800 let od první písemné zmínky o Poděbradech vystoupil v Havířském kostelíku vokální

instrumentální soubor KvíMtet. Všestranně nadaní členové KvíMtetu jsou bývalými členy Pěveckého sboru a Orchestru Gymnázia Jiřího z Poděbrad, v současnosti jsou členy sboru studentů a absolventů GJP Collegium 2010 pod uměleckým vedením Jaroslavy Dunovské. Tento koncert přilákal tolik posluchačů, až se před kostelíkem vytvořil hlouček těch, kteří jej museli vyslechnout zvenku. Promyšlené sestavení programu do tematických bloků, kvalitní výkony pěvecké i instrumentální a přátelské a citlivé

moderování Jaroslava Brendla posluchači náležitě oceňovali vřelým potleskem. Tvůrčí napětí koncertu podtrhla i přítomnost zvukaře Milana Vaníčka, pod jehož vedením se KvíMtet chystá na podzimní natáčení CD. Na všech šesti hudebnících jsme mohli vidět, že muzikou žijí a dokážou divákům předat svoji pozitivní energii a lásku k hudbě. Tento koncert vykouzlil na tvářích posluchačů úsměv a myslím, že málokdo odcházel, aniž by si nepobrukoval nějakou z vyslechnutých melodií.

KALENDÁŘ AKCÍ

Neděle 8. 10.
Hrnečku vař aneb Dvě pohádky pro mlsné jazýčky | Divadlo Na Kovárně | 15.00 | 80 Kč
Pohádka s výtvarnou dílničkou. Dvě pohádky spojené pohádkovou kuchyní, ve které se „uvaří“ klasická „Hrnečku vař“ a autorova pohádka „O mlsné Kateřině“. V pohádce nechybí humor ani písničky. Pohádka je vhodná pro diváky od 3 let. Hraje Divadlo Máj Praha.

Úterý 10. 10.
Benefiční koncert pro Diakonii Libice n. C. | Divadlo Na Kovárně | 18.00 | Vstupné dobrovolné
Pořádá ZUŠ Otakara Vondrovce Poděbrady.

Neděle 8. 10.
Za pět minut dvanáct | Divadlo Na Kovárně | 15.00 | 80 Kč
Výpravná sci-fi pohádka, která diváky zavede do neprobádaných končin vesmíru, kde však stejně jako u nás platí, že jen s vůlí překonat sám sebe a s ochotou spolupracovat je možné dojít happy endu. Pohádka je vhodná pro diváky od 6 let. Hraje Suchdolský divadelní spolek SUD, Suchdol nad Lužnicí.

Čtvrtek 26. 10.
Po konci světa – 1. abonentní představení | Divadlo Na Kovárně | 19.00 | 590 Kč
Napínavý i humorný souboj muže a ženy o tom, jak je těžké milovat někoho, kdo o tom neví. Nejhorší je však dávat lásku někomu, kdo o ni nestojí... Kam až může vést posedlost v lásce? Divadlo Bez zábradlí, hrají: Sarah Haváčová, Karel Heřmánek ml.

Úterý 31. 10.
Pohádka tak trochu hlavu – premiéra | Divadlo Na Kovárně | 19.00 | 150 Kč
Příběh se volně inspirovat Nezbednými pohádkami Josefa Lady. Oproti klasickým pohádkám je tady leccos obráceně, ale nakonec se jako vždy všechno v dobré obrátí. Pohádka je vhodná pro diváky od 5 let. Hraje Divadlo U Váňů a DS Jiří Poděbrady v režii Ladislava Langra.

Zámecký biograf
Není-li uvedeno jinak, začátek promítání je v 19.00. Vždy Po–Út se nepromítá.
Čt 5. 10. **SAW X** | Pá 6. 10. **JEANNE DU BARRY: KRÁLOVA MILENKA** | So 7. 10. v 17.00 **TLAPKOVÁ PATROLA VE VELKOFILMU** | So–Ne 7.–8. 10. **HADÍ PLYN** | St 11. 10. **STVOŘITEL** | Čt 12. 10. **VYMÍTAČ DÁBLA: ZNAMENÍ VÍRY – PREMIÉRA** | Pá 13. 10. **PENÍZE TĚCH TUPCŮ** | So 14. 10. v 17.00 **ESA Z PRALESA 2: SVĚTOVÉ DOBRODRUŽSTVÍ** | So–Ne 14.–15. 10. **ÚSVIT** | St 18. 10. **BOD OBNOVY** | Čt 19. 10. **ZABÍJÁCI ROZKVETLÉHO MĚSÍCE – PREMIÉRA** | Pá 20. 10. **GENERACE F** | So–Ne 21.–22. 10. **CITLIVÝ ČLOVĚK** | St 25. 10. **NIKDY NEŘÍKEJ NIKDY** | Čt 26. 10. **DĚMON VE MNĚ – PREMIÉRA** | Pá 27. 10. **EXPEND4BLES: POSTR4DATELNÍ** | So 28. 10. v 17.00 **ESA Z PRALESA 2: SVĚTOVÉ DOBRODRUŽSTVÍ** | So–Ne 28.–29. 10. **BRATŘI** | Více informací na www.zameckybiograf.cz.

Pozvánky
Výstava linorytů herce Igora Orozoviče v divadle
Foto: Adéla Fialová

Při zahájení 52. ročníku Festivalu mladého amatérského divadla se uskutečnila vernisáž výtvarných prací známého herce, člena Národního divadla v Praze Igora Orozoviče. Ten se pro radost věnuje zejména kolážím a linorytům. Ve foyer Divadla Na Kovárně je možné do konce listopadu vidět jeho obrazy, které se pojí k představením, v nichž hrál nebo hraje. Většinou jde o takzvané zlomvazky čili dárky, jež si dávají členové inscenačního týmu pro štěstí před premiérou. „Pojímal jsem zlomvazky výtvarně a postupem času jsem došel ke kolážím, které poslední dobou vystřídaly linoryty. Většinou vznikají den nebo dokonce noc před premiérou v absolutním časovém stresu. Ale je to pro mě zásadní rituál, pomyslná tečka za zkoušením inscenace. Přestože samotná výroba nakonec zabere třeba jen několik hodin, příprava trvala celé dva měsíce divadelního zkoušení. Snažím se vždy vystihnout energii, vyzářování, moment, svůj dojem z představení. Pro úplné pochopení by bylo nejlepší hru vidět. To bohužel už ve většině případech nejde. Ale jak říkám především o kolážích, jsou to obrazové básně. A básně také většinou odrážejí konkrétní situaci, kterou si každý čtenář může vyložit po svém. Vodičkem k výkladu je v tomto případě titul hry – název obrazu,“ uvedl k výstavě Igor Orozovič. (red)

Zahajovací koncert krásné hudby
Společnost Otakara Vondrovce připravila zahajovací koncert sezóny 2023–2024. V úterý 17. října od 19 hodin se v Divadle Na Kovárně představí dechový soubor Alinde Quintet ve složení Anna Talácková – flétna, Barbora Trnčíková – hoboj, David Šimeček – klarinet, Kryštof Koska – lesní roh, Petr Sedlák – fagot. Komorní těleso bylo založeno mladými hudebníky v roce 2019. Soubor získal od té doby několik prestižních evropských ocenění a jeho členové zastávají vedoucí pozice v předních českých i zahraničních orchestrech. Poděbradský koncert nabídne skladby českých a světových klasiků. Cena vstupenky je 300 korun. (čej)

Výstava nevšedních literárních prací v knihovně
Místní akční skupina Mezilesí v rámci projektu Místní akční plán rozvoje vzdělávání v ORP Poděbrady (dále jen MAP III) vyhlásila na jaře letošního roku již druhý ročník literární soutěže. Účastnili se jí žáci ze základních škol v Poděbradech, Dymoku-

rech, Sokolci, Městci Králové a také ze Speciální základní školy v Poděbradech. „Téma pro tvorbu prací jsme letos zvolili trochu pohádkové, a to Život na zámku. Malí autoři tak psali o princeznách, rytířích ale i o čarodějích, dracích nebo kouzelných komnatách. Příběhy byly napínavé a plné překvapení, navíc doplněné o krásné ilustrace,“ uvedla Michaela Brožová Burdová, koordinátorka projektu MAP III. Vítězné práce si můžete prohlédnout a přečíst v Městské knihovně Poděbrady do 29. listopadu. (ike)

Maxipes Fík v libickém kulturním domě
Divadelní spolek Vojan Libice nad Cidlinou zve děti a jejich rodiče na pohádku Maxipes Fík. Pro diváky budou připraveny příběhy známého psa a holčičky Áji podle knížky Rudolfa Čechury. „Všichni se mohou těšit na večerníkové příběhy plné radosti a dobré nálady. Zkrátka a dobře, určitě bude psina,“ vzkazují pořadatelé. Představení se uskuteční v pondělí 23. října od 10.30 v libickém kulturním domě. (čej)

SPORT**Obrovský úspěch Lukáše Nováka na mistrovství světa**

V polovině září se v Belgii uskutečnilo vůbec první oficiální mistrovství světa v OCR, tedy v překážkových závodech. Poděbradák Lukáš Novák skončil na tříkilometrové trati v nejvyšší kategorii z 1 100 závodníků dvanáctý a mezi Čechy byl nejlepší. Na delší trati pak získal zlatou medaili!

Text: Monika Langrová
Foto: archiv Lukáše Nováka

překopat. Ale vše zlé je pro něco dobré a ukázalo se, že celkový odpočinek mi byl spíše k dobru. (úsměv)

Přiblížíte nám úvodní podnik šampionátu?

Takzvaný závod 3K je specifický tím, že během 3 000 metrů je na trati asi 25 technických a těžkých překážek, které se snažíte zdolat v co nejkratším čase a bez jakékoliv chyby. Tento formát jsem si zamiloval hned, co jsem se začal OCR věnovat. Jelikož překážky jsou mojí nejsilnější stránkou, není chvíle na trati, kterou bych si neužíval. Závod je extrémně rychlý a na omyl zde není prostor. Pouhá jediná chyba vás může stát propad v umístění hluboko ve startovním poli. Mně se podařilo jít absolutně čistě a odnesl jsem si 12. místo v nejvyšší ELITE kategorii jako nejlepší Čech, což je pro mě to „nej“ umístění, kterého jsem kdy dosáhl.

Dál to také nebylo vůbec špatné...

Ostatní závody 12K a národní štafety se běží následující dny. Takzvaný královský závod na 12 kilometrů je lehce zjednodušený

a nastává tu prostor pro atlety, kteří milují běh a jsou to neskutečné „mašiny“. Ani zde se chyba neodpouští. Vzhledem ke zranění, které jsem měl, jsem se zaregistroval v takzvané podkategorii ELITE, a to kategorie „Age Group“, v níž soutěžíte s lidmi svého věku. Podařilo se mi ji vyhrát a stal jsem se mistrem světa OCR v Age Group 30–35 let. Celkově jsem měl 15. nejrychlejší čas napříč všemi účastníky, včetně kategorie ELITE. Jelikož nejsem profesionálním sportovcem, za tyto výsledky jsem neskutečně šťastný. Národní štafeta se běžela v neděli a byla složena ze třech nejlepších závodníků. Zde se nám podařilo vybojovat 5. místo.

Jak se dařilo vašim svěřencům z OCR Kids Poděbrady?

Mistrovství světa se konalo relativně blízko, takže nás vyjela celkem početná skupina z OCR Kids Poděbrady. Konkrétně Tadeáš a Martin Makovcovi, Lukáš a Filip Kutilovi a Ondra Svoboda. Všichni předvedli fantastické výkony a umístili se vesměs v TOP 10 ve svých věkových kategoriích. Ještě důležitější je, že nasbírali další zkušenosti do své skládačky jménem život. Myslím si, že už jen

stát na startu mistrovství světa ve sportu, který milujete, je výhra. Je neuvěřitelné sledovat nesmírnou podporu rodičů. Jenom díky ní se děti mohou sportu věnovat

a rozvíjet se. Tímto bych chtěl poděkovat rodině Makovcových, bez kterých bych na celý šampionát ani neodjel. Děti si přivezly další impuls a radost do následujících závodů.

Čeká vás letos ještě nějaké další závodění?

V Česku mě čeká ještě několik závodů, které beru spíše jako oddych, radost, relax a odpočinek. Konkrétně Překážkáč, Excalibur Race Helfštýn, Kaskáda Race a Fénix Race. Jsou to menší české závodní série, kde se setkávám se stejnými bláznými, jako jsem já sám. (smích) Listopad bude časem odpočinku a v prosinci začnu pomalu vyhlížet nadcházející sezónu 2024.

Pokud bych mohl ještě na závěr někomu poděkovat, tak je to firmě Geoindustrie s.r.o., městu Poděbrady a jednomu klientovi, který nechtěl být jmenován, za finanční podporu. Veškerá příprava je finančně nákladná a tímto jim děkuji za splnění svého snu.

Jakou jste měl sezónu před samotným mistrovstvím světa a jak vypadala vaše bezprostřední příprava?

Sezóna začala podle plánu a v první části vše směřovalo na Mistrovství České republiky v OCR, kde jsem minulý rok vyhrál a získal tak mistrovský titul. Letos se mi nepodařilo prvenství obhájit a skončil jsem na druhé pozici, což beru také jako ohromný úspěch, jelikož kvalita závodníků je rok od roku větší a tréninky bolí stále víc a víc. Dalším bodem bylo Mistrovství Evropy v OCR v maďarském městě Tata. Zde jsem se bohužel kvůli přetřénování zranil a celé závody odběhal v bolestech. I tak se mi podařilo být nejlepším Čechem a v ELITE kategorii jsem skončil čtrnáctý. Všechno mělo vygradovat na mistrovství světa v Belgii ve městě Genk. Vzhledem ke zranění však příprava na něj neprobíhala dle plánu, celou jsem ji musel

Inzerce

Značková prodejna Ryor Poděbrady**Zimní pohoda zahřeje na těle i na duši**

- Sprchový gel Zimní pohoda, 137 Kč
- Krém na ruce Zimní pohoda, 131 Kč
- Výživné tělové máslo Zimní pohoda, 180 Kč

- Regenerační krém na nohy Zimní pohoda, 142 Kč
- Svíčka velká Zimní pohoda, 244 Kč

♥ Kdy máme otevřeno?

Po–Pá 8:30–17:30
So 9:00–13:00

♥ Kde nás najdete?

Značková prodejna
Ryor Poděbrady
Komenského 40
(kousek od kolonády)

f Sledujte nás
na Ryor Poděbrady

**Sleva 15 %
na produkty Ryor**

Možné uplatnit v prodejně Ryor Poděbrady.

Platí od 5. 10. do 5. 11. 2023

Platí pouze pro maloobchodní zákazníky.

Závodnice v aerobiku opět zazářily

Oddíl aerobiku TJ Sokol Poděbrady pečlivě a s velkým nasazením připravoval na podzimní soutěže své závodnice a ty se mohou právem pyšnit vynikajícími výsledky. První dva zářivé víkendy se účastnily tři různých podniků a přinesly si domů mnoho medailí a cenných ocenění.

Text: Monika Sobotková
Foto: archiv oddílu aerobiku TS Sokol Poděbrady

V sobotu 2. září se v Železném Brodě uskutečnil první závod ve cvičení podle lektora, který organizoval Český svaz aerobiku FISAF. V kategorii 8–10 let se naše tři svěřenkyně mohou pyšnit skvělým umístěním: Klaudivie Kadlecová obsadila 4. místo, Eliška Podhajsá 5. místo a Edita Prokšová 6. místo. V kategorii 11–13 let jsme měli čtyři závodnice, s Annou Vaněrkovou na 1. místě a Míšou Pospíšilovou na 3. místě. Ve finále si zacvičila i Justýna Fejfarová a Lucie Pavlíková. Kategorie 14–16 let byla zastupena Terezou Pospíšilovou.

Následující den se v Kutné Hoře konal první závod Hvězdičkové série cvičení podle lektora. V nejmladší kategorii (7–8 let) jsme dosáhli fantastických výsledků. Eliška Podhajsá brala 1. místo, Anna Šreková 2. místo, Sofie Novot-

ná 3. místo a Edita Prokšová 4. místo. V kategorii 9–10 let si skvěle vedla Klaudivie Kadlecová, když skončila třetí. Ve finále si zacvičila Lucie Pavlíková. V další kategorii (11–13 let) nás reprezentovaly Anička Vaněrková na 1. místě a ve finále Justýna Fejfarová a Karolína Veselá.

Další víkend patřil podniku, který pro Český svaz aerobiku zorganizoval náš oddíl aerobiku. V neděli 10. září jsme na domácí půdě v Městské sportovní hale přivítali 500 soutěžících z celé republiky v různých družích aerobiku. Naše dívky závodily opět ve cvičení podle lektora. Nejmladší Anička Turnhoferová, Ellenka Pršalová, Tereza Pršalová a Lucinka Továrková si odnesly zlaté medailičky a hezké ceny od sponzorů. V dalších kategoriích jsme opět zaznamenali skvělé výsledky.

V kategorii 8–10 let obsadila Klaudivie Kadlecová 3. místo, Eliška Podhajsá 5. místo, Anna Šreková 6. místo a Edita Prokšová 10. místo. Ve finále zabojovala i Olivia Sky Sarhan. Kadetky (11–13 let) opět zazářily, Anna Vaněrková byla první a Míša Pospíšilová druhá. Ve finále si zacvičily Karolína Veselá a Justýna Fejfarová, v základním kole Lucie Pavlíková. V kategorii 14–16 let se finále účastnila Terka Pospíšilová.

Oddíl aerobiku TJ Sokol Poděbrady děkuje za podporu a těší se na další soutěže, které nás čekají. Vrcholem pro nás budou říjnové Mistrovství České republiky ve sportovním aerobiku a dále Mistrovství České republiky ve cvičení podle lektora, které se koná v listopadu. Moc se těšíme a trénujeme pro co nejlepší výsledky.

Pozvánky**Zápasy****Fotbal – Hřiště FK Bohemia**

Sobota 7. 10. | 16.00 | FK Bohemia Poděbrady – TJ Slavoj Vrdu, I.A třída

Sobota 21. 10. | 15.30 | FK Bohemia Poděbrady – FK Pšovka Mělník, I.A třída

Fotbal – Hřiště SK Slovan Poděbrady

Sobota 14. 10. | 10.00 | SK Slovan Poděbrady – FK Bohemia Poděbrady, I.A třída

Sobota 28. 10. | 10.00 | SK Slovan Poděbrady – FC Horky nad Jizerou, I.A třída

Hokej – zimní stadion

Sobota 7. 10. | 17.00 | HC Poděbrady – SK Černošice, Krajská liga mužů

Sobota 28. 10. | 17.00 | HC Poděbrady – SK Sršni Kutná Hora, Krajská liga mužů

Sokolský běh republiky – 28. 10.

Start a cíl hlavního závodu bude v Sadech Ludvíka Kuby. Samotná trať (3,1 km) závodníci povede po zpevněných cestách z Kubových sadů na Labskou stezku, okolo restaurace Labská Marína, kolem Kempu Golf, dále přes sady S. K. Neumanna a zpět k cíli v Kubových sadech.

Program: 11.00 – 12.00 Výdej startovních čísel | 12.00 Start dětského závodu (2013 a mladší) | 12.30 Start dětského závodu (2009–2012) | 14.00 Start hlavního závodu

Plán výletů KČT Poděbrady na říjen

So 7.10. Sejdeme se na Sioně, 8 km | St 11.10. Kokořín, jeskyně Klemperka, 7 km | So 14.10.

Vavřínecký potok (legendární vodácká akce), 10–13 km | St 18.10. Minerální prameny 5 (Chudeřice), 8,5 km | So 28. 10. Česká Metuje – Ostaš – Kočičí skály, 12 km

Podrobné informace lze najít na vývěsce u Pentagonu nebo na webových stránkách klubu: www.kctpodebrady@netstranky.cz

Správná odpověď ze strany 4

Ordinace doktora Boučka se nacházela v parčíku naproti Letním lázním.